

สรุปมติการประชุมคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส (ก.จ.นราธิวาส)
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙
ณ ห้องประชุมเล็ก ชั้น ๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

ด้วยคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส (ก.จ.นราธิวาส) ได้ประชุมพิจารณาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ซึ่งมีมติรับทราบและเห็นชอบในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส (ก.จ.นราธิวาส) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๙

๒. รับทราบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๒.๑ รับทราบ ผลการประชุม ก.จ. ครั้งที่ ๘/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๘

(ภาคผนวก ก.)

๒.๒ รับทราบ แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ภาคผนวก ข.)

๓. พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล จำนวน ๗ เรื่อง ดังนี้

๓.๑ เห็นชอบ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโอนไปสังกัดอื่น (ภาคผนวก ค.)

๓.๒ เห็นชอบ ให้แต่งตั้ง นางพจนนา เม่งอำพัน ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล สังกัด โรงพยาบาลเยื่อ เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส เป็นประธานคณะกรรมการประเมินวิสัยทัศน์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ

๓.๓ เห็นชอบ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดย้ายไปดำรงตำแหน่งในสายงาน และประเภทเดิม จำนวน ๒ ราย

(ภาคผนวก ง.)

๓.๔ เห็นชอบ จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ จำนวน ๑ ราย

ที่	ชื่อ - สกุล	คุณสมบัติ		การจ้าง		
		อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี	วุฒิการศึกษา ทั่วไป = ไม่ระบุวุฒิ ภารกิจ (คุณวุฒิ) = คุณวุฒิเหมือน ข้าราชการ อบจ. ภารกิจ (ทักษะ) = ประสบการณ์ ๕ ปี	ประเภท/ตำแหน่ง /ค่าตอบแทน	สังกัด	ระยะเวลาจ้าง
๑	นาย วัฒนา แซ่โล้ว	๔๓	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขา วิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	พนักงานจ้างตามภารกิจ (คุณวุฒิ) ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิชาการคอมพิวเตอร์ ค่าตอบแทน ๑๕,๐๐๐ บาท	ฝ่ายบริหารงาน สาธารณสุข กองสาธารณสุข	๒ มี.ค. ๖๙ - ๓๐ ก.ย. ๖๙ (๖ เดือน ๒๘ วัน)

๓.๕ เห็นชอบ ให้ดำเนินการหารือคุณวุฒิการศึกษา ราย นายพีรศักดิ์ ตีลีน ตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ระดับปฏิบัติการ ไปยังคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓.๖ เห็นชอบ ร่างประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ (ภาคผนวก จ.)

๓.๗ เห็นชอบ ปรับปรุงแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๖๘ ดังนี้

(๑) กำหนดตำแหน่งเพิ่ม จำนวน ๓๒ อัตรา

(๒) ยุบตำแหน่ง จำนวน ๑ อัตรา

(ภาคผนวก ฉ.)

(นางสาวสุนิมา หาสกุล)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.จ.จ.นราธิวาส
ผู้ตรวจสอบ

(นายอัสมี มะฮาlí)
หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รักษาราชการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส
เลขานุการ ก.จ.จ.นราธิวาส
ผู้รับรอง

สรุปผลการประชุม ก.จ.

ครั้งที่ ๙/๒๕๖๘

เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ น.

.....

๑. การคัดเลือกกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดีเด่นระดับประเทศ
- คัดเลือกนายเมฆินทร์ เมธาวิกุล ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด (ก.จ.) เพื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดีเด่นระดับประเทศ

๒. การคัดเลือกอนุกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดีเด่นสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด

- มีมติดังนี้

๑. คัดเลือก นางเลื่อมใส ใจแจ้ง ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด (ก.จ.) เป็นกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดีเด่น สังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด

๒. คัดเลือก นายสัมฤทธิ์ เลียงประสิทธิ์ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลผู้แทน
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.)
เป็นกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดีเด่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓. คัดเลือก นายอัศววัฒน์ ศิริธัญญธนากร ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตผู้แทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.)
เป็นกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดีเด่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓. การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการพัฒนาเป็นคณะกรรมการประเมินผลงานข้าราชการหรือพนักงานครู
และบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมีหรือเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น ตามมาตรฐานทั่วไป
เกี่ยวกับการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะสำหรับข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕

- เพื่อให้การดำเนินการประเมินผลงานของข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมีหรือเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้นระดับเชี่ยวชาญหรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษดังกล่าว
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการหรือ
พนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงเห็นชอบขึ้นบัญชี
ผู้ผ่านการพัฒนาและคัดเลือกเป็นคณะกรรมการประเมินผลงานข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมีหรือเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี) และมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ผ่านการทดสอบ
จากการศึกษาวิดิทัศน์การเสริมสร้างความรู้ สมรรถนะ และทักษะ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๕๒ คน เป็นคณะกรรมการ
ประเมินผลงานข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมีหรือเลื่อนวิทย
ฐานะสูงขึ้นระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ

๔. แนวทางการดำเนินการป้องกันการทุจริตการดำเนินการสรรหา

- เพื่อให้การสรรหาข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหารที่กำลังจะมีขึ้น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โปร่งใส เป็นธรรม และการป้องกันการทุจริต การมีผลประโยชน์ทับซ้อน ตลอดจนมิให้การใช้งบประมาณของทางราชการในการเข้ารับการอบรมเพื่อประโยชน์ส่วนตัว จึงขอให้กรรมการใน ก.กลาง และอนุกรรมการสรรหาฯ ทั้ง ๓ คณะ ไม่ให้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตัว จัดอบรมที่มีหัวข้อเกี่ยวกับการสรรหาข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหาร มิฉะนั้นอาจมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประมวลกฎหมายอาญา และเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

สำหรับกรณีให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งบุคลากรในสังกัดทั้งส่วนกลางและในภูมิภาค ห้ามเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตัว การบรรยาย การจัดอบรมที่มีหัวข้อเกี่ยวกับการสรรหาหรือจัดทำคู่มือ แนวข้อสอบหรือดำเนินการในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหาร รวมถึงการขอความร่วมมือนายกองตรีปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่อนุญาตให้บุคลากรในสังกัดใช้งบประมาณของหน่วยงานลงทะเบียนเข้ารับการติว หรือการอบรมที่มีหัวข้อเกี่ยวกับการสรรหาข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหาร นั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีการแจ้งเวียนเพื่อให้บุคลากรในสังกัดทั้งส่วนกลางและในภูมิภาคถือปฏิบัติ เรียบร้อยแล้ว

๕. แก้ไขประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคล

ให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

- แก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย เพื่อประเมินความรู้ความสามารถ (ผลงาน) ของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่ขอรับเงิน พ.ต.ก. ให้คณะหนึ่งมีกรรมการจำนวน ๕ คน โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- ๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- ๒) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายที่ ก.จ.จ. คัดเลือก จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ
- ๓) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัด จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ
- ๔) ท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ๕) ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบและเรื่องร้องทุกข์ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๖. ขอความเห็นชอบผลการประเมินผลงาน เพื่อเลื่อนวิทยฐานะระดับเชี่ยวชาญตามมาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- เห็นชอบผลการประเมินผลงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ผ่านเกณฑ์การตัดสินจำนวน ๑ ราย //

เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๖/๒๕๖๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจของ อ.ก.พ. กระทรวง ในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัย
กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล
ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง*

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ลับ^๒ ที่ พม ๐๒๐๒/๓๘๓๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจ โดย อ.ก.พ. กระทรวงและผู้บังคับบัญชาในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัยแก่ข้าราชการสังกัด กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เหมาะสม กับฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๒ เรื่อง มีข้อเท็จจริงโดยสรุป ดังนี้

๑. เรื่องที่ ๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แก่นางสาว จ. ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัด ช. กรณีการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ของศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัด ช. ส่อไปในทางทุจริต โดยอนุมัติเงินสงเคราะห์ ตามระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งที่เอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนถูกต้องและการพิจารณาผู้มีสิทธิไม่เป็นที่ ระเบียบดังกล่าว รวม ๓ กรณี โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือแจ้งมติชี้มูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรงดังกล่าวต่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยอีกและส่งโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่ ได้รับเรื่อง และให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบต่อไป เป็นเหตุให้ผู้มีอำนาจ แต่งตั้งหรือถอดถอนเสนอต่อ อ.ก.พ. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าว ซึ่ง อ.ก.พ. กรม เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูล ความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งรวมถึง ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย ประกอบกับหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี โดยข้อ ๑.๒ ระบุว่า การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยร้ายแรงซึ่งควรลงโทษไล่ออก

*ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๐๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒ต่อมากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ พม ๐๒๐๒/๒๑๔๐๙ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ยกเลิกชั้นความลับ

จากราชการ ดังนั้น อ.ก.พ. กรม และอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงได้มีมติให้ส่งโทษ
โล่นางสาว จ. ออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาได้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนฯ ต่อไป

๒. เรื่องที่ ๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แก่นาย อ. ในฐานะหัวหน้ากลุ่มการสนับสนุนงานศูนย์พัฒนาสังคม
สำนักพัฒนาสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ซึ่งปัจจุบันเป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรณีการออกโฉนดที่ดินในนิคมสร้างตนเอง
ให้แก่เอกชนในพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร (Watershed Area) และแปลงปลูกป่าทดแทนตามมติคณะกรรมการ
จัดที่ดินแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๓๗ และพื้นที่ดังกล่าวยังอยู่ในเขตเขา บางส่วนมีความลาดชันเกิน
๓๕ เปอร์เซ็นต์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๑๗ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณ
ที่หวงห้ามตามมาตรา ๙ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓ โดยสำนักงาน
ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวต่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
และสำนักงานปลัดกระทรวงฯ เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนฯ ตามฐานความผิดดังกล่าวตามมาตรา ๙๑ (๒) และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวัน
นับแต่ได้รับเรื่อง และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ดังนั้น ปลัดกระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้เสนอเรื่องต่อ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาตาม
มาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

๓. อ.ก.พ. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการประชุม
เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ ได้พิจารณาเรื่องตามมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งสองเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า พฤติการณ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกรณีไม่เข้าองค์ประกอบตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเกินกว่าความผิดที่ได้กระทำ จะทำให้ผิดต่อ
หลักการพิจารณาความผิด คือ หลักนิติธรรมและหลักมโนธรรม อันส่งผลกระทบต่อผู้ถูกกล่าวหา
ทั้งเรื่องสิทธิสวัสดิการอันพึงมีพึงได้ สภาพทางจิตใจ สังคม และกระทบต่อการดำรงชีวิตของตัว
ผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวอย่างรุนแรง จึงต้องพิจารณาโทษทางวินัยอย่างรอบคอบ เป็นธรรม
และไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายและระเบียบ โดย อ.ก.พ. กระทรวง เสียข้างมากเห็นว่าความผิด
ตามมาตรา ๘๕ (๑) ต้องมีเจตนาพิเศษในการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้ต่อตนเอง
หรือผู้อื่น และก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ เทียบเคียงกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖
ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ให้แนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดฐานทุจริต
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการว่า "การที่จะสั่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกจากราชการ
จะต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำความผิดมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย
โดยที่มาตรา ๘๕ บัญญัติไว้ว่าการกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ซึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ดังกล่าวได้บัญญัติลักษณะการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๑) ไว้สองลักษณะ กรณีอาจเป็นเหตุให้เกิดความคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการลงโทษตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้ สำนักงาน ก.พ. จึงขอเรียนว่าเฉพาะการกระทำในลักษณะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตเท่านั้นที่จะต้องดำเนินการลงโทษผู้กระทำผิดตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖” ทั้งนี้ อ.ก.พ. กระทรวงเสียงข้างน้อยซึ่งเป็นผู้แทน ก.พ. มีความเห็นว่าต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีความผิด ดังนั้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงขอหารือว่า อ.ก.พ. กระทรวง และผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจในการใช้ดุลพินิจพิจารณาระดับโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงให้เหมาะสมกับพฤติการณ์ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งผิดตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้มีประเด็นพิจารณาเพียงว่า การพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเพื่อกำหนดโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนตามมติซึ่งมีความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องลงโทษไล่ออกจากราชการตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เท่านั้นหรือไม่

ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแก่นางสาว จ. ตามมาตรา ๘๕ (๑)^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งต่อมากรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีคำสั่งลงโทษไล่นางสาว จ. ออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแก่นาย อ. ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ยังไม่มีการสั่งลงโทษทางวินัย การดำเนินการของ อ.ก.พ. กระทรวงในเรื่องนี้จึงเป็นกรณีการพิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนซึ่งผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งและรายงานต่อ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นกรณีการพิจารณา

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๐๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ หรือสั่งยุติเรื่อง หรือตบโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีนี้ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสองและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘๕

โทษของข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๙๗^๔ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ อ.ก.พ. กระทรวง ในการพิจารณาโทษของข้าราชการพลเรือนเมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยกรณีที่ข้าราชการพลเรือนนั้นกระทำความผิดวินัยหรือมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีผลให้ อ.ก.พ. กระทรวง ต้องใช้ดุลพินิจเพื่อพิจารณาคำสั่งลงโทษหรือพิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑)^๗ และมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามมติซึ่งมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี

ในประเด็นว่า การพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามข้อหาหรือนี้จะต้องลงโทษให้ออกจากราชการแต่ประการเดียวตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๐^๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร

มาตรา ๙๗ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออกหรือให้ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

ฯลฯ

ฯลฯ

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง^๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา^{๑๐} การพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ในเบื้องต้นจึงต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนและฐานความผิดตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี และเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาที่บัญญัติให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกแก่ผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

สำหรับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ อ.ก.พ. กระทรวง จะต้องปฏิบัติตามนั้น เมื่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวใช้คำว่า “ควรลงโทษไล่ออก” ซึ่งจะเห็นได้ว่ามิได้เป็นการบังคับตายตัวหรือตัดอำนาจในการใช้ดุลพินิจของ อ.ก.พ. กระทรวง โดยสิ้นเชิง ดังนั้น ในการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง จึงยังต้องนำแนวทางของ ก.พ. ตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖^{๑๑} ที่ว่า “การที่จะสั่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกจากราชการจะต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำความผิดมีเจตนาหรือมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย” และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘/๒๕๖๘^{๑๒} ซึ่งมีความว่า “แม้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาจะต้องผูกพันตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ แต่จะพิจารณาโทษทางวินัยเป็นประการใดนั้น ย่อมต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำที่ประกอบกันเป็นความผิด ตลอดจนความร้ายแรงของการกระทำเพื่อลงโทษให้เหมาะสมตามความยุติธรรมในแต่ละกรณีต่อไป” มาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ โดย อ.ก.พ. กระทรวง จะต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง

“มาตรา ๙๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา^{๑๐} แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๑}หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

^{๑๒}คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘/๒๕๖๘ เรื่อง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือไม่

เป็นอย่างยิ่ง หากข้อเท็จจริงปรากฏโดยชัดแจ้งว่าการลงโทษไล่ออกนั้นจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมอย่างร้ายแรงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้กระทำไม่มีเจตนาทุจริตอย่างชัดแจ้ง หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติของทางราชการที่เคยทำมา อ.ก.พ. กระทรวง ย่อมมีดุลพินิจที่จะพิจารณาโทษตามอำนาจตามมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง^{๓๓} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้

(นายพนพล เกียรติฤกษ์)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๖๘

^{๓๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

เรื่องเสร็จที่ ๒๗๓/๒๕๖๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยอดีตข้าราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ สับ^๑ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒๒/๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ มีมติว่าการกระทำของนาย ส. ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นความผิดอาญา และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และประธานกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าวและส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ โดยมีมติลงนามในการสอบสวนทางวินัยอีก ซึ่งเรื่องนี้ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีมติเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ ให้ลงโทษให้นาย ส. ออกจากราชการ

อย่างไรก็ดี เนื่องจากนาย ส. เสนออุทธรณ์การไปเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่นาย ส. พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๖๕ สรุปได้ว่า เมื่อมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้อำนาจเป็นพิเศษแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว โดยกำหนดเงื่อนไขบังคับให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขสำคัญดังกล่าว ย่อมส่งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งพ้นจากากรเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วได้ ดังนั้น การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งพ้นกำหนดเวลาตามเงื่อนไขในมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง จึงไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ย่อมไม่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม โดยที่ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นจนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ได้แล้ว สมควรที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้

ส่งพร้อมหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๔/๓๑ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
^๑ต่อมากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒๒/๓๘๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ยกเลิกขึ้นความลับ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการโดยด่วนต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
 จำด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ขอทบทวน
 ผลการหารือปัญหาข้อกฎหมายตามเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วม
 คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) พิจารณาแล้ว เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตีความและวินิจฉัยปัญหา
 เรื่องนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 ที่ ๒๑/๒๕๖๑ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
 การทุจริต ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตาม
 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย
 โดยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ตนมีอำนาจตีความเรื่องนี้ และได้มีคำวินิจฉัยว่า คณะกรรมการ
 ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
 ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ โดยไม่อาจอ้างเงื่อนไขระยะเวลาตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง
 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อส่งเรื่องกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ จึงไม่มีเหตุที่
 คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) จะต้องพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้อีก
 ทั้งนี้ โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ยังมีได้พบทวนความเห็น
 ตามเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงขอหารือ
 คณะกรรมการกฤษฎีกาดังนี้

(๑) การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการ
 ต่อไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ
 จนแล้วเสร็จ โดยไม่อาจอ้างเงื่อนไขระยะเวลาตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่งเรื่องให้
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้นั้น มีผลทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อยู่ภายใต้บังคับ
 มาตรา ๕๐ หรือไม่ และมีผลทำให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติตามมาตรา ๕๐ แล้วจึงมีผลผูกพัน
 ให้ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งลงโทษข้าราชการที่พ้นจากราชการเกินสองปีไปแล้วได้ และมีใช่เป็นกรณี
 ไม่ปฏิบัติตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ ใช่หรือไม่

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
 มีผลทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๐ อันจะมีผลให้มติดคณะกรรมการ
 ป.ป.ท. ตามมาตรา ๕๐ ผูกพันให้ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งลงโทษผู้ที่พ้นจากราชการเกินสองปีแล้วได้นั้น
 เห็นควรหารือต่อไปว่า มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
 และปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.
 ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามกำหนด
 ระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
 ดังกล่าว ซึ่งมาตรา ๔๘ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้ต้องดำเนินการได้ส่วนและมีมติภายในสองปีนับแต่
 วันเริ่มดำเนินการได้ส่วนหรือนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
 และปราบปรามการทุจริตฯ ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว
 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑) และในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการ
 ให้แล้วเสร็จอาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี ซึ่งกรณีตาม
 ข้อหารือนี้ปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่
 ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ ได้มีมติชี้มูลความผิด
 นาย ส. อันเป็นการพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ใช้บังคับแล้ว ประกอบกับมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๐ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีบทบัญญัติยกเว้นกรณีที่มีการดำเนินคดีไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

ดังนั้น อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงให้ลงโทษนาย ส. ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ เช่นนี้การดำเนินการดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง สถานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจพิจารณาเฉพาะระดับโทษเท่านั้น โดยในการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้นมีโทษ คือ ปลดออกหรือไล่ออก อย่างไรก็ตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับกรลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี ในข้อ ๑.๒ กำหนดว่าการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ฐานนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สถานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว มีโทษเพียงสถานเดียว คือ ไล่ออกจากราชการ จึงขอหารือว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาโทษเป็นประการอื่นแตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้แทนสำนักงานนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการชี้แจงของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งลงโทษให้นาย ส. ออกจากราชการ ตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕

สำหรับประเด็นตามข้อหารือ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ตีความและวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๕๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน

^๖มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งแล้วก็ตาม แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๕๕

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘^๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๑ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย โดยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าตนมีอำนาจในการตีความเรื่องนี้และได้วินิจฉัยว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ โดยไม่อาจอ้างเงื่อนไขระยะเวลาตามมาตรา ๕๐^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อส่งเรื่องกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จะต้องพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นนี้

ประเด็นที่สอง โดยที่ข้อหาหรือในประเด็นนี้เป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากข้อหาหรือประเด็นที่หนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นนี้ได้เช่นกัน

ประเด็นที่สาม เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า การกระทำของนาย ส. มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง สถานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑)^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป ซึ่งในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มาตรา ๘๗^๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ส่งโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบ

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรับแจ้งการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย ทั้งนี้ มติในการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๘๗ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ส่งโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาให้โทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๕๕ ได้

ผู้ใดถูกปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้ยื่นลาออกจากราชการ

การพิจารณาสดโทษก็ได้ แต่ห้วงมีให้สดโทษลงต่ำกว่าปลดออก จึงเป็นกรณีที่กฎหมายให้อำนาจดุลพินิจแก่ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยในการเลือกกำหนดโทษปลดออกหรือไล่ออกตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอบปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี โดยข้อ ๑.๒ กำหนดว่า การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยมีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ อันเป็นการกำหนดแบบแผนในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เป็นไปใหม่แนวทางเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจเพื่อกำหนดโทษทางวินัยของผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๙๗ วรรคหนึ่ง นั้น จึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวและให้เหมาะสมตามความร้ายแรงแห่งกรณี ซึ่งกรณีตามข้อหาเรื่องนี้ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีมติและสั่งลงโทษไล่อาย.ส. ออกจากราชการ จึงเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๖๖

บัญชีรายชื่อการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด โอนไปสังกัดอื่น
(เอกสารแนบมติ ก.จ.จ.นราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙)

ที่	ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง/สังกัดปัจจุบัน			ตำแหน่ง/สังกัดที่รับโอน			เหตุผล ที่ขอโอน	วันที่ รับโอน	มติ ก.จ.จ. นร
			ตำแหน่ง/เลขที่ตำแหน่ง	สังกัด	อัตรา เงินเดือน (บาท)	ตำแหน่ง/เลขที่ ตำแหน่ง	สังกัด	อัตรา เงินเดือน (บาท)			
๑	นางสาวนุริญา เจ๊ะเงาะ	วิทยาศาสตร บัณฑิต (วิทยาการ คอมพิวเตอร์)	เจ้าพนักงานธุรการ ชำนาญงาน ๒๔-๑-๐๑-๔๑๐๑-๐๑๕	ฝ่ายส่งเสริมการ ท่องเที่ยว สำนักปลัด อบจ. อบจ.นราธิวาส อ.เมือง จ.นราธิวาส	๑๕,๘๐๐	เจ้าพนักงานธุรการ ชำนาญงาน ๔๖-๑-๐๕-๔๑๐๑-๐๑๔	งานธุรการ กองช่าง อบจ.ยะลา อ.เมือง จ.ยะลา	๑๕,๘๐๐	- เพื่อเพิ่มพูน ประสบการณ์ในการ ทำงาน - ลดภาระ ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางกลับ ภูมิลำเนาและดูแล ครอบครัว	๒ เม.ย. ๖๙	เห็นชอบ

บัญชีรายละเอียดการขอความเห็นชอบให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดย้ายไปดำรงตำแหน่งในสายงานและประเภทเดิม
(เอกสารแนบท้ายสรุปมติ ก.จ.จ.นราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙)

ภาคผนวก ก.

ที่	ชื่อ - สกุล/ วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง/สังกัดปัจจุบัน			ตำแหน่ง/สังกัดที่ย้าย			เหตุผล ที่ขอย้าย	วันที่ ย้าย	มติ ก.จ.จ. นร
		ตำแหน่ง/เลขที่ ตำแหน่ง	สังกัด	อัตรา เงินเดือน (บาท)	ตำแหน่ง/เลขที่ตำแหน่ง	สังกัด	อัตรา เงินเดือน (บาท)			
๑	นางสาวพนทิพย์ พันธ์โกลชน - สาธารณสุขบัณฑิต	นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ ๒๔-๑-๐๖-๓๖๐๑-๐๐๙(ถ)	กลุ่มส่งเสริมป้องกัน ควบคุมโรค รพ.สต.มูโนะ อ.สุโหงโก-ลก จ.นราธิวาส กองสาธารณสุข อบจ.นราธิวาส	๒๙,๑๑๐	นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ ๒๔-๑-๐๖-๓๖๐๑-๓๗๓(ถ)	กลุ่มส่งเสริมป้องกัน ควบคุมโรค รพ.สต.บ้านไอร์ซือเร๊ะ อ.จะแนะ จ.นราธิวาส กองสาธารณสุข อบจ.นราธิวาส	๒๙,๑๑๐	- เพื่อดูแลมารดา เป็นผู้ป่วยติดเตียง - เพิ่มพูนทักษะ ในการปฏิบัติงาน ในพื้นที่ใหม่ - เพื่อกลับ ภูมิลำเนา	๑ เม.ย. ๖๙	เห็นชอบ
๒	นายพิชิตชัย เจ๊ะมะ - สาธารณสุขชุมชน	นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ ๒๔-๑-๐๖-๓๖๐๑-๒๑๘(ถ)	กลุ่มเวชปฏิบัติครอบครัว รพ.สต.บ้านป่าไผ่ อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส กองสาธารณสุข อบจ.นราธิวาส	๒๘,๖๘๐	นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ ๒๔-๑-๐๖-๓๖๐๑-๓๑๘(ถ)	กลุ่มส่งเสริมป้องกัน ควบคุมโรค รพ.สต.บ้านกลูปี อ.สุโหงปาตี จ.นราธิวาส กองสาธารณสุข อบจ.นราธิวาส	๒๘,๖๘๐	- เพื่อเพิ่มพูน ประสบการณ์ใน การทำงาน - เพื่อเพิ่มพูน ความรู้ด้าน ปฐมภูมิ เนื่องจาก การเพิ่มจำนวน ของประชากรใน พื้นที่	๑ เม.ย. ๖๙	เห็นชอบ

- ร่าง -

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ
ตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙ และมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ เมื่อวันที่ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑.๑ ของข้อ ๒ ข ๑ แนบท้ายรายละเอียดประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายเพื่อประเมินความรู้ความสามารถ (ผลงาน) ขึ้นมาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย กรรมการ จำนวน ๕ คน ได้แก่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายที่ ก.จ.จ. คัดเลือก จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัด จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ โดยมีท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการ และเลขานุการ และผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบและเรื่องร้องทุกข์ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ รับผิดชอบการประเมินความรู้ความสามารถของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่ขอรับเงิน พ.ต.ก. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก)”

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนหลักเกณฑ์นี้ มีผลใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าการประเมินความรู้ความสามารถ (ผลงาน) ของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ที่ขอรับเงิน พ.ต.ก. จะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนราธิวาส

บัญชีรายละเอียดการปรับปรุงแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙
(เอกสารแนบมติ ก.จ.นราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙)

๑) กำหนดตำแหน่งเพิ่ม จำนวน ๓๒ อัตรา

ลำดับ ที่	ส่วนราชการ	ฝ่าย	ตำแหน่ง	ประเภทตำแหน่ง	จำนวน (อัตรา)	มติ ก.จ.นธ
๑	สำนักปลัด อบจ.	ฝ่ายอำนวยการ	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๑	เห็นชอบ
๒	สำนักปลัด อบจ.	ฝ่ายอำนวยการ	พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดเบา	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๔	เห็นชอบ
๓	สำนักปลัด อบจ.	ฝ่ายอำนวยการ	พนักงานวิทยุ	พนักงานจ้างทั่วไป	๒	เห็นชอบ
๔	สำนักปลัด อบจ.	ฝ่ายอำนวยการ	พนักงานดับเพลิง	พนักงานจ้างทั่วไป	๘	เห็นชอบ
๕	สำนักปลัด อบจ.	ฝ่ายนิติการ	นักจัดการงานทั่วไป ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๖	สำนักงานเลขานุการ อบจ.	ฝ่ายกิจการสภา	พนักงานขับรถยนต์	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๑	เห็นชอบ
๗	กองคลัง	ฝ่ายสถิติการคลัง	นักวิชาการเงินและบัญชี ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๘	กองช่าง	ฝ่ายสาธารณูปโภค	นายช่างไฟฟ้า ปง./ชง.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๙	กองช่าง	ฝ่ายสำรวจและออกแบบ	นายช่างเขียนแบบ ปง./ชง.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๑๐	กองช่าง	ฝ่ายสำรวจและออกแบบ	ผู้ช่วยนายช่างโยธา	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๔	เห็นชอบ
๑๑	กองสาธารณสุข	ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข	นักจัดการงานทั่วไป ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๑๒	กองสาธารณสุข	ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๑	เห็นชอบ
๑๓	กองสาธารณสุข	ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานสาธารณสุข	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๑	เห็นชอบ
๑๔	กองสาธารณสุข	ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข	พนักงานขับรถยนต์	พนักงานจ้างตามภารกิจ	๑	เห็นชอบ
๑๕	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ฝ่ายบริหารการศึกษา	นักวิชาการศึกษา ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๑๖	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	นักจัดการงานทั่วไป ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๑๗	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	นักวิชาการวัฒนธรรม ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ
๑๘	กองการเจ้าหน้าที่	ฝ่ายส่งเสริมและวัฒนธรรม	นักทรัพยากรบุคคล ปก./ชก.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ

บัญชีรายละเอียดการปรับปรุงแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙
(เอกสารแนบมติ ก.จ.จ.นราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙)

๒) ยุบเลิกตำแหน่ง จำนวน ๑ อัตรา

ลำดับ ที่	ส่วนราชการ	ฝ่าย	ตำแหน่ง	ประเภทตำแหน่ง	จำนวน (อัตรา)	มติ ก.จ.จ.นธ
๑	กองสาธารณสุข	ฝ่ายส่งเสริมสิ่งแวดล้อม	เจ้าพนักงานสาธารณสุข ปง./ชง.	ข้าราชการ	๑	เห็นชอบ

